

90 - తొంబదియవ దశకము

॥ విష్ణుమహాత్మ్యము ॥

వృకభృగుమునిమోహిన్యంబరీషాదివృత్తే-

ష్వయి తవ హి మహాత్మ్యం సర్వశర్వాదిజైత్రమ్ ।

స్థితమిహ పరమాత్మన్! నిష్కలార్వాగభిన్నం

కిమపి యదవభాతం తద్ధి రూపం తవైవ ॥

(90.1)

మూర్తిత్రయేశ్వరసదాశివపంచకం యత్

ప్రాహుః పరాత్మవపురేవ సదాశివోఽస్మిన్ ।

తత్రేశ్వరస్తు స వికుంఠపదస్త్వమేవ

త్రిత్వం పునర్భజసి సత్యపదే త్రిభాగే ॥

(90.2)

తత్రాపి సాత్త్వికతనుం తవ విష్ణుమాహుః

ధాతా తు సత్త్వవిరళో రజసైవ పూర్ణః ।

సత్వోత్కటత్వమపి చాస్తి తమోవికార-

చేష్టాదికం చ తవ శంకరనామ్ని మూర్తౌ ॥

(90.3)

తం చ త్రిమూర్త్యతిగతం పరపూరుషం త్వాం
 శర్వాత్మనాపి ఖలు సర్వమయత్వహేతోః ।

శంసంతుష్టాసనావిధౌ తదపి స్వతస్తు
 త్వద్రూపమిత్యతిదృఢం బహు నః ప్రమాణమ్ ॥ (90.4)

శ్రీశంకరోఽపి భగవాన్ సకలేషు తావత్
 త్వామేవ మానయతి యో న హి పక్షపాతీ ।
 త్వన్నిష్ఠమేవ స హి నామసహస్రకాది-
 వ్యాఖ్యద్భవత్ స్తుతిపరశ్చ గతిం గతోఽన్తే ॥ (90.5)

మూర్తిత్రయాతిగమువాచ చ మంత్రశాస్త్ర-
 స్యాదౌ కలాయసుషమం సకలేశ్వరం త్వామ్ ।
 ధ్యానం చ నిష్కళమసౌ ప్రణవే ఖలూక్త్వా
 త్వామేవ తత్ర సకలం నిజగాద నాన్యమ్ ॥ (90.6)

సమస్తసారే చ పురాణసంగ్రహే
 విసంశయం త్వన్మహిమైవ వర్ణితే ।
 త్రిమూర్తియుక్ సత్యపదత్రిభాగతః
 పరం పదం తే కథితం న శూలినః ॥ (90.7)

యద్రాహ్మకల్ప ఇహ భాగవతద్వితీయ-

స్కంధోదితం వపురనావృతమీశ ధాత్రే ।

తస్యైవ నామ హరిశర్వముఖం జగాద

శ్రీమాధవశ్శివపరోఽపి పురాణసారే ॥ (90.8)

యే స్వప్రకృత్యనుగుణా గిరిశం భజంతే

తేషాం ఫలం హి దృఢయైవ తదీయభక్త్యా ।

వ్యాసో హి తేన కృతవానధికారిహేతోః

స్కాందాదికేషు తవ హానివచోఽర్థవాదైః ॥ (90.9)

భూతార్థకీర్తిరనువాదవిరుద్ధవాదౌ

త్రేధార్థవాదగతయః ఖలు రోచనార్థాః ।

స్కాందాదికేషు బహవోఽత్ర విరుద్ధవాదా

స్త్వత్తామసత్వపరిభూత్యుపశిక్షణాద్యాః ॥ (90.10)

యత్ కించిదప్యవిదుషాఽపి విభో మయోక్తం

తన్మంత్రశాస్త్రవచనాద్యభిదృష్టమేవ ।

వ్యాసోక్తిసారమయ భాగవతోపగీత!

క్షేశాన్ విధూయ కురు భక్తిభరం పరాత్మన్ ॥ (90.11)

॥ ఇతి విష్ణుమహాత్త్వము అను తొంబదియవ దశకము సంపూర్ణము ॥

దశమస్కంధ పరిచ్ఛేదము సంపూర్ణము